

1753 13. Marts 1891: 2. Beh. af Lovf. om Fabrikat. og Forhandl. af Margarine m. m. 1754

ikke fejler. Det var vist i Mandags, at der stod en Sag for Højesteret, som drejede sig om, hvorvidt et vist Parti Margarine var for stærkt farvet eller ikke, og næste Dag blev der fældet en Højesteretsdom, af hvis Udfald det i meget vil afhænge, om overhovedet de nugældende Farvebestemmelser skulle fornys og oven i Købet slaas yderligere fast ved det Lovforslag, her foreligger, om de overhovedet ere praktisk brugbare eller ikke. Som de Herrer maaste ville have bemærket, gik netop Højesteretsdommen i den Retning, at man nu maa sige, at de hidtil gældende Farvebestemmelser ere ikke praktisk brugbare. Det maa maaste være mig tilladt at oplæse Højesterets Grunde til at frifinde de paagældende. Jeg skal i Korthed blot bemærke, at de tiltalte vare en Margarinefabrikant og en Købmand. Det var i denne Sag ved lovligt Støn, foretaget af nogle af Retten udmeldte Stønmænd, der havde edfæstet deres Erklæring, afgjort, at den paagældende Margarine var saa stærkt farvet, at den kom ind i Farvestalaens Nr. 4. De Herrer vide, at Nr. 9 er den yderste tilladte Grænse. Altsaa efter Stønmændenes Erklæring, var denne Margarine langt paa den forterte Side af Grænsen. Dommeren og Retsbidnerne havde erklæret, at de stønnede, at Margarinefarven svarede til Nr. 5 i Stalaen; de vare altsaa ligeledes paa det rene med, at Margarine var langt stærkere farvet end tilladt. Højesteret udtalte imidlertid, at „det af de foreliggende Oplysninger fremgaar, at de Befendtgørelsen af 17de Maj 1888 vedhæftede Farvetavler ikke i alle Eksemplarer ere ens, idet t. Eks. Farven Nr. 9 paa en Tavle kan have samme Styrke som Nr. 7 paa en anden, samt at Farve nuancen i den under Sagen omhandlede Margarine ikke ganske svarede til Farve nuancen paa Farvetavlen F. Endvidere maa der gaas ud fra i nærværende Sag, at Margarine under forskellige Forhold let forandrer Farve og navnlig kan blive mørkere ved at henstaa“. I Betragtning af disse Omstændigheder kom Højesteret til det Resultat, at det ikke kunde anses for godtgjort, at Margarine var stærkere farvet end tilladt, og de paagældende bleve derfor frikendte. Det vil altsaa ses, at to Momenter, der have spillet deres Rolle ved den Doms Afgøelse, ere fremhævede, det ene,

at de Stalaer, som Indenrigsministeren har udgivet, ikke ere korrekte, ikke ere bestemte, der er Variation i de forskellige Udgaver. Naar en Fabrikant har haft for sig en af Indenrigsministeriets officielle Tavler og har holdt sig den nøjagtig efterrettelig, kan det hændes, at den Tavle, hvorefter hans Margarine bliver prøvet af Margarineinspektøren og eventuelt under en Retsdag, er forstellig derfra, og selv om han har holdt sig inden for Nr. 9 paa den Tavle, han har haft, da han fabrikerede Margarine, kan det saaledes hændes, at paa den Tavle, hvorefter Margarinens Farve bliver prøvet, er den Farve, som han har gaaet ud fra var Nr. 9, bleven til Nr. 7, og saa skulde han egentlig dømmes. Det er den ene Ulempe; den anden er den, at denne Serie af Farvetavler, som fulgte med Befendtgørelsen af 17de Maj 1888, og som er betegnet med A — F, idet A har den mest rødlige Farve og F den mere gullige eller noget i det grønlig-faldende, er ikke tilstrækkelig omfattende, fordi den almindelige Margarine falder paa den anden Side af Tavlen F, saaledes, at naar man benytter Tavlen F, kan man ikke saa den Nuance, som Margarine netop har. Derfor, mener Højesteret, kan det ikke med Sikkerhed afgøres, om den paagældende Margarine er stærkere farvet end tilladt. — Det tredje Moment, Højesteret fremhævede, nemlig at Margarine under forskellige Forhold let forandrer Farve, er en Ulempe, som er tendt nok, og som det jo ikke kan raades videre Bod paa, anderledes end ved at paahyde de paagældende, der skulle stønne over og undersøge Margarine, netop at tage Hensyn til de Omstændigheder, der kunne bevirke, at Farven nuancerer forstellig under de forskellige Forhold. — Det, der nu foreslaaes ved §. 5, saaledes som den foreligger for det høje Ting, det er, at man skulde fastslaa den i Befendtgørelsen af 17de Maj 1888 angivne Maade som den Maade, hvorpaa Farvebestemmelsen skal foretages. Det blev allerede af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Steffensen) ved første Behandling bemærket, at det vil ikke være heldigt ved en Lov at slaa en saadan administrativ Befendtgørelse fast, fordi man blandt andet derved affærrer Indenrigsministeren fra senere at gøre nødvendige Forandringer i det Fremgaaende.